editie specială

BISERICA din sufletul copilului

1

iunie

CUPRINS

2 De ziua ta!

3 Despre copilărie

4 Copil ca tine ... sunt şi eu

5 Inscripție pe uşa unui copil

6 Descoperind copilul de lângă noi

8 Dragostea şi bunurile ei

9 Despre pilde. Cele două grăunțe

10 Țara fără bătrâni

11 Tatăl şi feciorii

12 Scrisoare către prieteni

13 "Eroii" de astăzi

14 1 Iunie - Ziua Copilului, Ziua Înălțării, Ziua Eroilor

16 Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției

17 Mama eroină

18 Curajul Sf. Ioan cel Nou

20 Trepte spre cer

22 Portul popular din Bucovina

24 Copii uitați de părinți, dar îndrăgiți de Dumnezeu

25 Rugăciunea de la Optima

26 Poezii, jocuri, ghicitori

Revistă editată şi produsă de

MANASTIREA "SF. IOAN CEL NOU" SUCEAVA

Fotografii: Pedro Palamar, Asociația pentru Turism Bucovina, Nord Carta, www.dordeduca.ro

Tipar & DTP : Accent Print, Suceava - tel. 0230 523586

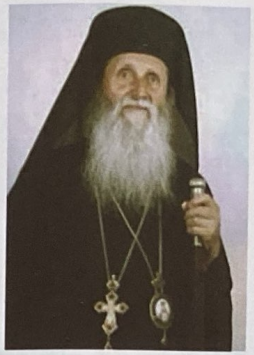

Să trăiești frumos cu copiii alături de Mântuitorul Hristos!

Copiii ne sunt arătați de Mântuitorul Iisus Hristos în Sfânta Evanghelie ca modele de trăire a vieții creștine pentru a dobândi Împărăția lui Dumnezeu. Dacă ne vom însuși smerenia, gingășia, nevinovăția și curăția lor sufletească, „vom fi mari în Împărăția Cerurilor" (Matei 18,3-4).

Mântuitorul ne vorbește și despre întoarcerea noastră de la păcat așa cum se întorc copiii de la ceea ce este rău atunci când le spunem: „nu este frumos".

A primi un prunc în numele Mântuitorului înseamnă a educa, a crește un copil potrivit învățăturilor date de El în Sfânta Evanghelie. Mai mult, înseamnă a-L primi pe Însuși Mântuitorul în inimile și sufletele noastre. De aici înțelegem că lucrarea de creștere și educare a copiilor aduce mult folos și sufletului nostru, nu numai sufletelor copiilor încredințați nouă spre educare.

Sufletul copilului are o foarte mare deschidere, aceasta numai dacă și noi avem aceeași deschidere sufletească, părintească față de el. Deschiderea sufletească a copilului spre ceea ce este frumos, frumosul moral în primul rând, se datorează chipului lui Dumnezeu din om, sădit de Creator în momentul zămislirii lui. Datorită acestei zestre sufletești copilul crede în Dumnezeu.

Ca urmare a păcatului strămoșesc, sufletul omului, chiar și la vârsta copilăriei, are și înclinări spre cele rele. De aceea, noi cei „copți la minte", trecuți de vârsta copilăriei, avem datoria de conștiință să nu smintim pe copii prin purtarea, faptele sau cuvintele noastre nesocotite (Matei 18,6). Răul pătrunde mai repede decât binele în sufletul omului .

Astăzi, când mass-media aduce atâta vătămare sufletelor copiilor, avem datoria sfântă de a contribui la educarea lor în duhul valorilor morale ale Sfintei Evanghelii. Această îndatorire se adresează deopotrivă Familiei, Școlii, Bisericii, Guvernului, Parlamentului și a fiecăruia dintre noi.

Sănătatea morală a cetățenilor țării aduce bunăstarea materială și demnitatea de cetățean al țării și totodată al Împărăției lui Dumnezeu.

† PIMEN

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

De ziua ta!

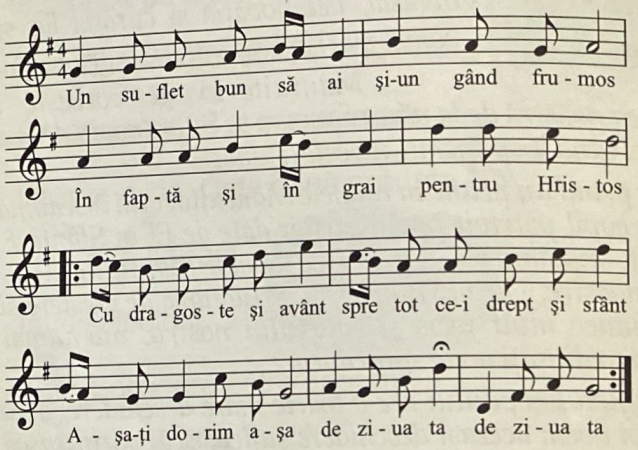

Să fii în tot ce spui cinstit şi blând,
Să nu fii nimănui dator, nicicând.
Să mergi mereu curat pe drum adevărat,
Aşa-ţi dorim, aşa, de ziua ta!

Să fii un vas ales lui Dumnezeu,
Să ai rod bun cules din orice greu.
În jurul tău să poţi să fericeşti pe toţi,
Aşa-ţi dorim, aşa, de ziua ta!

Mereu mai plin de-avânt, mai credincios
Mai drept, mai bun, mai sfânt, mai ca Hristos,
Să-I poţi cu drag vedea în ceruri faţa Sa,
Aşa-ţi dorim, aşa, de ziua ta!

Sfătuim copiii şi pe toţi fiii Bisericii lui Hristos ca în zile importante din viaţa lor să se pregătească pentru Sfânta Împărtăşanie. Este cel mai frumos şi cel mai mare dar pe care ţi-L oferă Dumnezeu de ziua ta.

Despre copilărie

De multe ori i-am spus mamei că aş vrea să fiu mare, dar ea mi-a explicat că cei mai frumoşi ani, pe care greu îi pot uita, sunt anii copilăriei.

Cât eşti copil, laşi grijile în seama celor mari. Dumnezeu mi-a dat o familie unită şi mă simt ocrotit de toată lumea. Simt iubirea părinţilor şi a bunicilor şi toţi parcă ar vrea să-mi dea şi luna de pe cer, dacă ar putea.

Mie îmi revine doar sarcina de a învăţa şi de a avea rezultate bune la şcoală, să-i bucur pe părinţi, pe doamna învăţătoare.

Mama mă învaţă să fiu blând, ascultător şi credincios. Credinţa în Dumnezeu te ajută să treci cu uşurinţă peste necazuri, spune ea mereu.

Îi povestesc mamei despre tot ce fac eu la şcoală, la joacă pentru că ea este prietena mea cea mai bună. Tot de la ea am învăţat să fiu sincer.

Tata mă învaţă mereu cum să-mi aleg prietenii şi să mă feresc de răutăţi.

Vacanţele petrecute la bunici sunt de neuitat. Pe bunica care mă aşteaptă mereu cu mâncarea aburindă şi pe bunicul pregătit să îmi facă toate mofturile, nu o să-i uit niciodată.

Într-adevăr, anii copilăriei sunt cei mai frumoşi ani.

“Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, ca să-ţi fie bine şi să trăieşti ani mulţi pe pamânt.”

Ieşire 20,12 (a V-a poruncă)

Copil ca tine ... sunt şi eu

Copilăria este cea mai frumoasă parte din viaţă; este ca primăvara. Acum înfloreşte tot ce e mai frumos în tine.

Puşcaşu Răzvan

Cel mai curat mod de a trăi pe pământ.

Bodnari Ana

Dumnezeu pe toţi ne vrea copii; de aceea şi mama şi bunica ar vrea să revină la vârsta mea.

Ciornei Răzvan

... este un vis în care binele învinge răul.

Alexandriuc Alexandra

Orice drum vom avea în viaţă trebuie să ne întoarcem la copilăria sufletului nostru.

Fedur Sebastian

Copilăria ne ajută să-i vedem pe toţi oamenii buni şi frumoşi; aşa sunt ei pentru mine.

Bejenar Mihaela

... este joacă, învăţătură şi ascultare de părinţi.

Moldovan Cristina

.... înseamnă TOT, toată bucuria pe care o poate avea cineva în viaţă; trebuie să ne bucurăm de ea pentru că este scurtă.

Dominte Iuliana

Copilăria este cel mai frumos boboc de floare care, odată cu trecerea anilor, încearcă să-şi desfacă pe rând petalele sub grija părintească.

Ivan Magdalena

Inscripţie pe uşa unui copil

Părinţi, să nu uitaţi:

Să aveţi încredere în mine.
Să fiţi mândri de mine.
Ajutaţi-mă să învăţ din greşelile altora, pentru a putea şti ce e rău şi ce e bine.
Că e bine să ne ajutăm reciproc.
Să vă cereţi iertare când greşiţi.
Să vă respectaţi promisiunile făcute.
Să mă lăsaţi să-mi rezolv şi singur unele probleme.
Să mă ascultaţi când am nevoie de sfatul vostru.
Să mă ajutaţi să ajung ce doresc.
Să mă certaţi, dar şi să mă lăudaţi.
Să ne petrecem mai mult timp împreună.
Să rezolvăm din timp problemele pentru a nu ajunge la ceartă.
Să vă intereseze cum învăţ şi ce prieteni am.
Să mă încurajaţi când vreau să învăţ ceva nou, folositor.
Să aveţi oricând timp pentru mine şi să mă ascultaţi cu atenţie.
Să-mi respectaţi personalitatea.
Să fiţi confidenţii mei cei mai de încredere.
Să mă sfătuiţi şi să mă încurajaţi să-mi dezvolt personalitatea.
Să fiţi alături de mine la nevoie.
Să trăiţi, împreună cu mine, bucuriile şi emoţiile prin care trec.
Să ne facem reciproc bucurii.
Că vă sunt recunoscător pentru sacrificiile făcute pentru mine.
Şi, mai presus de orice, să mă iubiţi, aşa cum vă iubesc şi eu.

EU,
copilul vostru

Text adaptat după
Jolene L. Roehlkepartain, 1998

Descoperind copilul de lângă noi

Este ziua de Paşte - Ziua Învierii Domnului. O zi frumoasă de primăvară, cu soare care împrăştie generos razele sale. Privesc şi văd totuşi un nor, dar care pare să fie departe. Alături de prietenii mei aştept cu inima strânsă cea mai importantă activitate de creştin la care am luat parte vreodată.

Zeci de alţi colegi şi prieteni care au ieşit de la biserică mă asaltează cu întrebarea: „Ce faci azi?" Răspund emoţionată: Merg la "Leagănul de copii Sfânta Maria" din Suceava!

Un drum liniştit sub semnul aceluiaşi soare care ne-a mângâiat de dimineaţă; pare să fie şi el părtaş la marea noastră bucurie. Ajungem la locul care adăposteşte copii ca noi şi deschidem uşa dincolo de care se poate realiza visul meu. Cum păşesc aud o voce: „Mă numesc Ioana. Vrei să fii surioara mea?" Un fior îmi străpunge inima la auzul acestor cuvinte.

Am ţinut de mână această „surioară" timp de câteva ore ... Am împărţit pachetele cu care am venit fiecare dintre noi. Pe lângă Ioana, am mângâiat zeci de alţi copii care nu mai ştiu ce este o mângâiere de mamă de aproape un an ...

Ne jucăm mai mult timp în parcul special amenajat pentru ei; sufletele noastre se contopesc cu ale lor şi devin una. Glasurile doamnelor care-i îngrijesc cu o dragoste imensă ne trezesc dintr-un vis frumos, un vis al purităţii şi al nevinovăţiei. Este momentul când cei care ne-au fost pentru câteva ore „fraţi şi surori" sunt chemaţi la masă, dar, mai ales, este ceasul când trebuie să ne despărţim de ei.

Soarele care ne-a mângâiat s-a ascuns. Norul ameninţător de dimineaţă l-a acoperit. Treptat, sufletul meu se acoperă şi el de o mare tristeţe. Glasul Ioanei mă trezeşte din visare cu o întrebare dureroasă: „Nu mai vrei să fii surioara mea?"

Lacrimile ei, lacrimile mele, lacrimile care cad din nor fac un tot. Tristeţea este atât de puternică dar, în acelaşi timp, atât de convingătoare, încât îi promit Ioanei şi mie însămi că nu va trece lună în care să nu merg să o văd.

Plouă ... cu lacrimi. Dumnezeu cântăreşte aceste lacrimi! Cuvintele au murit. Mă chinuie o întrebare: „De ce mama Ioanei nu este stăpânită de aceleaşi sentimente ca şi mine?" Aştept să treacă zilele şi poate voi găsi cuvinte să răspund la această frământare a mea.

Turtureanu Oana - Cl. a VIII-a
Şcoala „Grigore Ghica Voievod"
Suceava

Cu un bănuţ dăruit
poţi cumpăra Cerul,
Nu fiindcă Cerul
ar fi atât de ieftin,
ci fiindcă Dumnezeu
este atât de plin de iubire.
Dacă n-ai nici măcar
acel bănuţ, atunci dă
un pahar cu apă rece.

Sf. Ioan Gură de Aur

Dragostea şi bunurile ei

De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător.

Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.

Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte.

Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul.

Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă.

Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii se vor desfiinţa; darul limbilor va înceta; ştiinţa se va sfârşi;

Pentru că în parte cunoaştem şi în parte proorocim.

Dar când va veni ceea ce este desăvârşit, atunci ceea ce este în parte se va desfiinţa.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simţeam ca un copil, judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului.

Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, faţă către faţă; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaşte pe deplin, precum am fost cunoscut şi eu.

Şi acum rămân acestea trei: credinţa, nădejdea, dragostea. Tar mai mare dintre acestea este dragostea.

I Corinteni 13, 1-13

Despre pilde

Dacă crezi în Dumnezeu
Drumul drept mereu apare.
Ca să poţi merge pe el,
Cere-I mereu îndurare.

Tu să fii precum sămânţa,
Pe pământul bun să stai !
Dacă ţi-a fost dat talantul,
Înmulţeşte-l, minte ai !

Noi în cărţi citim atenţi
Despre pilde, oameni drepţi,
Dar şi despre cei ce au
Şi săracilor nu dau.

Să fii bun cu cei din jur,
La biserică să mergi,
Să spui rugăciuni din suflet,
Că eşti mare şi-nţelegi !

Mariei Daniel, clasa a V-a, Suceava

Cele două grăunţe

Într-o zi, un ţăran ieşi pe ogor, la semănat. Un grăunte, rămas pe vârful unui bulgăre de pământ, a început să se laude către altul, aflat adânc sub brazdă:

- Vezi, frate, tu zaci acolo luptându-te cu frigul pământului şi cu bezna, tânjind după o rază de soare, după lumină şi căldură. Eu, frăţioare, o duc mult mai bine, în timp ce tu te chinui.

Dar în clipa aceea, o pasăre a coborât pe neaşteptate din văzduh şi a înghiţit grăuntele rămas la vedere. În schimb, fratele său de sub brazdă încolţi peste puţin timp şi, din micul grăunte, ieşi din pământ un spic frumos şi trainic. De-abia acum, lumina şi căldura soarelui îi făceau cu adevărat bine. Cu vremea, spicul deveni copt şi roada lui multă.

Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriţi le dă har.

Ţara fără bătrâni

după V.A. Urechia

Într-o ţară îndepărtată, tinerii au hotărât să-i omoare pe toţi bătrânii, ca să nu-şi mai scoată căciulile înaintea lor şi să nu mai stea vârstnicii în slujbele cele mai înalte ale statului.

Pur şi simplu, într-o noapte, i-au ucis pe toţi bătrânii. Numai un tânăr cu suflet bun nu şi-a omorât tatăl, ci l-a ascuns într-o peşteră, purtându-i de grijă, unde tinerii cei aprigi nu-l puteau găsi. Domnitorul i-a chemat în funcţii înalte pe tineri. Numai că ţara lor avea un neam duşman cu care se învecina. Când au aflat duşmanii că vecinii lor şi-au ucis bătrânii le-au căutat gâlceavă tinerilor:

- Să ne înapoiaţi imediat funia, împletită din fire de nisip, pe care strămoşii noştri au împrumutat-o strămoşilor voştri! Altfel, vă declarăm război!

Sfetnicii din ţara tinerilor s-au speriat:

- Hai să le dăm funia, ca să scăpăm de nacaz!

- Să chemăm degrabă toţi meşterii de frânghii! În trei zile să facă funia din fire de nisip!

Meşterii se puseră pe lucru. Frământară nisipul, dar nu reuşeau să-l împletească. Domnitorul pofti la sfat pe tinerii care-şi uciseră bătrânii:

- Ce-i de făcut?

Dar nimeni nu putea spune taina împletirii funiei. Numai tânărul care-şi ascunsese tatăl în peşteră, plecă pe furiş la bătrân, singurul rămas în viaţă, şi-i povesti toată întâmplarea. Bătrânul din peşteră îşi linişti feciorul şi-l povăţui să se ducă la Domnitor, care trebuie să răspundă vecinilor duşmani aşa:

- Când strămoşii voştri ne-au împrumutat funia, au păstrat un capăt din ea, ca să-l aibă de probă. Daţi-ne acel capăt de funie, ca să vă facem funia întreagă.

Domnitorul transmise ţării învecinate, întocmai, sfatul bătrânului ascuns în peşteră. Când primiră vrăjmaşii acest răspuns, strigară:

- Va să zică tot mai au vecinii noştri un bătrân care să-i sfătuiască. Să-i lăsăm, deci, în pace!

Şi i-au lăsat, renunţând la război. Dar de atunci a rămas proverbul vechi şi înţelept:

"Cine nu are bătrâni să-şi cumpere!"

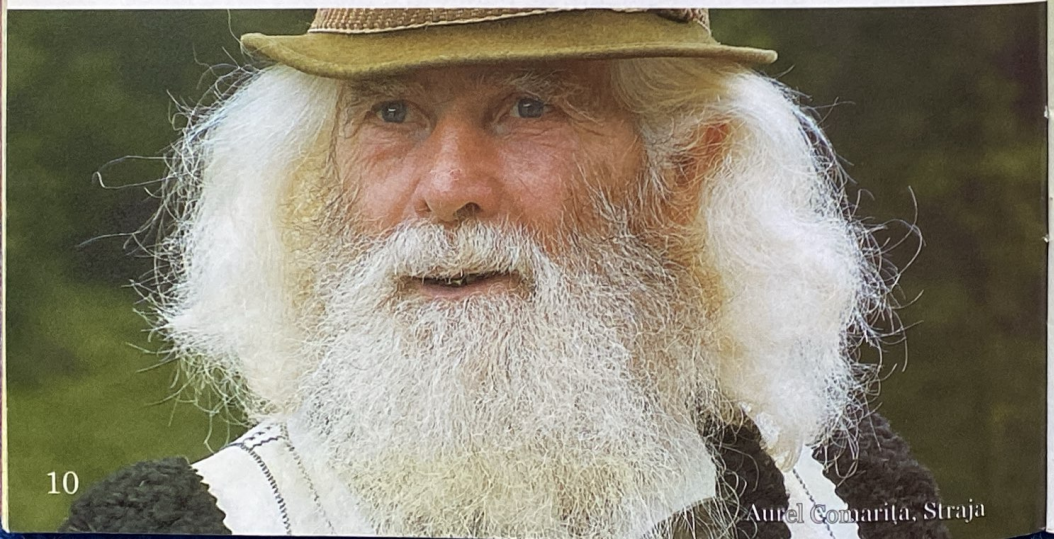

Aurel Comariţa. Straja

Tatăl şi feciorii

de Lev Tolstoi

Un tată îşi sfătui feciorii, să trăiască în bună înţelegere, dar ei nu-i dădeau ascultare. Atunci, îi adună pe toţi şi le ceru să aducă un mănunchi de nuiele, apoi le spuse:

- Rupeţi-l!

Se tot străduiră feciorii, dar nu l-au putut rupe. Tatăl desfăcu mănunchiul şi le ceru să rupă nuielele una câte una.

Feciorii frânseră cu uşurinţă nuielele.

Atunci tata le spuse:

- Aşa va fi şi cu voi; dacă veţi trăi în bună înţelegere şi dragoste unul faţă de celălalt, nimeni nu vă va putea frânge vreodată. Dacă însă vă veţi certa şi vă veţi răzleţi în viaţă, oricine vă va putea da uşor pierzaniei.

"Unde-i unu, nu-i putere, unde-s doi puterea creşte."

Scrisoare către prieteni

Dragi prieteni,

Plâng! Îmi plâng slăbiciunea. Pentru că m-au smintit aceste realizări ale societății moderne: televiziunea, computerul, internetul, dar nu prin puterea lor de a ne hrăni cu fantezii ucigătoare, ci prin slăbiciunea mea. Căci, de multe ori, distanța de la virtute la păcat este dată de o simplă apăsare de buton.

Mărturisesc că aveam o viață liniștită, dar totul s-a schimbat când în casa mea a pătruns un computer. Nu aparatul în sine a fost motivul schimbării mele, ci reaua lui folosire. Petreceam nopți întregi cu ochii pe ecran, fără pauză, în compania jocurilor, muzicii și a altor plăceri. Uitam de mâncare, de somn, de toate.

Cu timpul am devenit singur. Nu mai aveam timp de prieteni, de o plimbare, și am început să înlocuiesc realitatea cu virtualul. Plimbatul virtual prin lumi diferite și contactul cu persoane care aparent te înțeleg și te susțin se încheie în fața calculatorului. O! Câtă amăgire!

Apoi au început durerile de ochi, dureri cervicale ce nu mai conteneau, stări de insomnie, de agitație dată tot de calculator.

Internetul înglobează toate invențiile care de-a lungul vremii l-au îndepărtat pe om de Dumnezeu: radioul, cinematograful, casetofonul, televizorul etc. Nicicând, ascultând muzică sau privind imagini pătimașe, nu putem în aceeași clipă să ne gândim și la Dumnezeu.

Mă rușinez să vă povățuiesc tocmai eu, care am fost rob al internetului. Dar vreau să vă amintesc că atât televiziunea, cât și internetul sunt doar unelte. Fără viață și voință proprie, dar cu o mare capacitate de atracție. De aceea, dacă ar fi să vedem care este adevărata sursă a pericolului legat de internet sau tv, atunci trebuie să ne întoarcem către cel care deține butonul: omul. Căci el este singurul capabil de a crea sau îndepărta pericolul în care se află atunci când pierde măsura sau discernământul față în față cu internetul sau televiziunea.

Se poate să ne îmbogățim sufletește prin internet, după cum putem să întărim lanțurile patimii. Vă doresc doar să știți când să apăsați butonul de deconectare de pe internet.

...un prieten

"Omul să culeagă precum albina din flori: ceea ce este bun!"
Sf. Vasile cel Mare

Ştiaţi că ...

Privitul la televizor zilnic timp de 4 - 5 ore determină :

- dezvoltarea anormală a funcţiilor creierului;
- incapacitatea de concentrare şi atenţie;
- incapacitate de control a comportamentului;
- dificultăţi de exprimare, vocabular redus;
- stoparea imaginaţiei creative.

Imitarea personajului îndrăgit de pe micul ecran poate ajunge până la crimă sau sinucidere la copii ?

"Eroii" de astăzi

Când spunem „eroi" ne gândim la sensul general: modele deosebite prin viaţa lor pe care încercăm să le imităm, uneori peste limitele posibilităţilor. De ce oare? Pentru că vrem să ni se atribuie aceleaşi calităţi. Lumea „show-bizz"-ului românesc şi internaţional, prezintă, din păcate, modele după care se ghidează tinerii de astăzi.

Radioul, televiziunea şi internetul sunt toate împânzite de idoli. Vedetele promovează un stil de viaţă care este o alternativă greşită pentru tinerii de astăzi: alcool, droguri, ţigări, muzică rock.

Pentru cei mici desenele animate sunt, din păcate, o sursă de modele - Superman, Battman, Harry Potter, Barbie - eroi creaţi aparent ca şi pozitivi, dar care au laturi negative evidente: violenţa, dorinţa de putere, magia, cochetăria, vrăjitoria.

De bună seamă că nimic din ce am prezentat mai sus nu se poate compara cu plăcerea lecturii unei cărţi, audiţia "Anotimpurilor" lui Vivaldi sau vizionarea unor desene animate de calitate precum Alba ca Zăpada, Bambi, Cenuşăreasa.

Cârjă Mihai Vasile - Cl. a VII-a
Şcoala "Miron Costin", Suceava

1 iunie

Ziua Copilului - Ziua Înălţării - Ziua Eroilor

Anul acesta, în această zi de sărbătoare a copilului, prăznuim Înălţarea la cer a Domnului nostru Iisus Hristos.

"Mă sui la Tatăl Meu şi la Tatăl vostru şi la Dumnezeul Meu şi la Dumnezeul vostru." (Evanghelia după Ioan 20,17).

Dacă-L numim pe Dumnezeu **Tată**, se înţelege de la sine că suntem toţi copiii lui Dumnezeu. De aceea, cu mic cu mare, rostim rugăciunea *Tatăl nostru*. Să ne purtăm în viaţă ca nişte copii cuminţi, fără să supărăm pe Tatăl nostru, Dumnezeu, şi pe **mama** noastră *Sfânta Biserică*.

Să ne străduim să împlinim cele zece porunci dumnezeieşti şi cele nouă porunci bisericeşti.

Conform tradiţiei, de sărbătoarea Înălţării Domnului, prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române se comemorează şi Ziua Eroilor.

Eroii sunt oameni care au luptat şi şi-au jertfit propria lor viaţă pentru un ideal înalt, devenind ctitori şi pietre de temelie ale libertăţii şi bunăstării noastre de astăzi. Există eroi ai neamului şi eroi ai credinţei.

Istoria ţării noastre şi a credinţei strămoşeşti, ne arată că *iubirea de ţară* şi *iubirea de Dumnezeu* s-au împletit întotdeauna în mod armonios. Pentru a fi un erou nu este importantă vârsta, nici starea socială. Au fost eroi de toate vârstele şi din toate categoriile sociale, pornind de la tinerii aflaţi în formare, până la cel cu diadema pe cap, adică domnitorul ţării. Un exemplu elocvent în acest sens îl constituie, jertfa pentru credinţă şi neam a Domnitorului Constantin Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi (Constantin, Radu, Ştefan şi Matei), împreună cu Sfetnicul Ianache.

Sfinţii martiri Brâncoveni (16 august)

În această zi de sărbătoare naţională a eroilor nu-i putem uita pe *tinerii eroi din Decembrie 1989*, care au rupt lanţurile ateiste, exclamând: *"Cu noi este Dumnezeu!"*

Ei au luptat pentru o cauză dreaptă, s-au jertfit pentru libertate şi demnitate.

Atenţie! Să nu confundăm libertatea cu libertinajul! Să facem distincţie între bine şi rău. Niciodată să nu spunem binelui - rău, şi răului - bine.

Jertfa tinerilor eroi este următoare Jertfei de Sine a lui Hristos şi se cuvine cinstită cu dragoste şi recunoştinţă. Imnele de slavă înălţate în armonia dangătelor de clopote ce străbat cupolele bisericilor, mirosul de tămâie din cimitire, vestesc că, cei care au pus mai presus de viaţa lor trecătoare *dăinuirea neamului şi a credinţei strămoşeşti*, sunt încă vii în inimile noastre şi vor rămâne veşnici şi-n amintirea urmaşilor.

Părintele Vartolomeu,
Mănăstirea "Sf. Ioan" Suceava

Mausoleul Eroilor de la Mărăşeşti

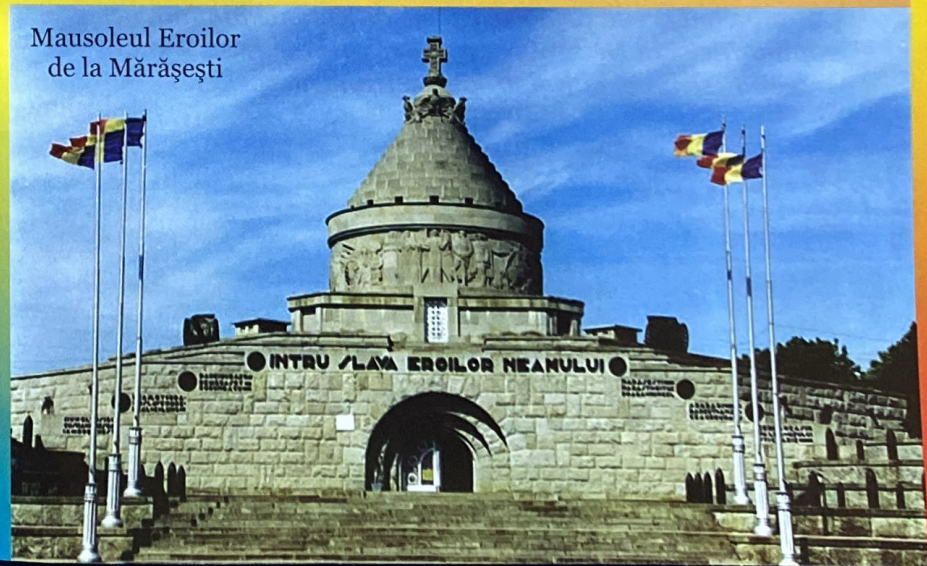

Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției

"Biserica Eroilor Martiri ai Revoluției din Decembrie 1989" este singura din București (și după știința noastră chiar din țară) și poartă hramul "Nașterea Mântuitorului".

Povestea ridicării acestui lăcaș este zbuciumată. După atâta amar de întuneric comunist, în primăvara primului an de libertate și democrație, un grup de părinți îndureraţi înființează "Asociația pentru Cinstirea Eroilor Revoluției Române din Decembrie 1989". Scopul membrilor ei era să păstreze vie memoria celor ce și-au jertfit viața pentru binele nostru al tuturor.

În viitor părinții martirilor vor să deschidă un muzeu memorial, chiar în curtea bisericii. Acolo vor fi expuse mărturii ale acelor zile, obiectele personale ale eroilor și fotografii.

"Pentru a putea înțelege ce înseamnă jertfa acestor copii trebuie să mergem înapoi la Altcineva care S-a jertfit acum 2000 de ani! Dacă nu credem în acea Jertfă, cu atît mai puțin o vom crede pe aceasta. De dincolo de lumină, ochii copiilor uciși în Decembrie 1989 ne privesc triști și plânși. ne roagă să le vorbim și să spunem lumii despre ei."

O mamă

Mama eroină

Mama eroină - iată o expresie rar întâlnită și mai puțin înțeleasă, în zilele noastre.

Biserica Ortodoxă numește *mame eroine* acele sfinte femei care și-au crescut fiii și fiicele lor în frică de Dumnezeu, în credință statornică și dragoste desăvârșită.

Ortodoxia de pretutindeni are nenumărate exemple de femei și mame care în vremelnica lor viață s-au făcut vrednice de îndumnezeire și fericită pomenire. Sfintele împărătese Elena, Teodora, Irina, sfintele mucenițe, cuvioase sunt exemple vii care prin jertfa lor L-au propovăduit pe Hristos cel Răstignit și Înviat.

"Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este Împărăția Cerurilor!" (Matei 19,14)

Mama este cel mai sfânt cuvânt în accepțiune omenească, este chipul blând, iubitor, jertfelnic, dispusă sacrificiului total și necondiționat. Din acest punct de vedere ea depășește dimensiunea maternă, făcându-se model de viață și de *mucenicie albă*. Ea are o personalitate puternică, neșovăielnică, împlinindu-și menirea, încununându-se de mari laude și de veșnice recunoștințe.

Chiar și în zilele noastre avem astfel de femei creștine, care prin exemplul vieții lor reușesc să mențină și să transmită valorile spiritualității ortodoxe.

Viața mamei mele, Floarea Argatu, este pentru noi, cei 15 copii ai săi, un exemplu viu de *mamă eroină* : maică preoteasă, mamă și soție.

„M-am rugat tot timpul Bunului Dumnezeu, să vă nașteți sănătoși, să fiți cuminți, înțelepți, credincioși, cu frica lui Dumnezeu și să vă puteți mântui", spunea mereu cu lacrimi de bucurie. Ea este pentru toți cei care o cunosc un suflet mare, înnobilată de dragostea lui Hristos.

Preot Gavril Argatu
Catedrala "Nașterea Domnului" Suceava

CURAJUL SFÂNTULUI IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Sfântul Ioan cel Nou a trăit în urmă cu peste 700 de ani. S-a născut într-o familie de buni creştini, părinţii săi crescându-l în duhul credinţei şi al iubirii. Tânăr fiind, Sfântul Ioan era negustor, călătorind mult cu corăbiile prin porturile Mării Negre.

Aşa se face că într-unul din drumurile sale pe mare, în timp ce se îndrepta spre Cetatea Albă, a intrat în vorbă cu un alt negustor aflat pe aceeaşi corabie. Din vorbă-n vorbă, au ajuns să se contrazică. Sfântul Ioan încerca prin vorbe bune şi cu răbdare să-i arate celuilalt greşelile credinţei sale. Acesta însă, om rău şi viclean, a jurat să se răzbune.

După ce au ajuns în port, străinul s-a dus pe furiş la conducătorul cetăţii, care era de temut, han tătar, şi l-a minţit, spunându-i că Sfântul Ioan a venit în cetatea sa pentru a se lepăda de Hristos şi a trece la credinţa tătarilor. Hanul, care nu era creştin, s-a bucurat mult şi a trimis vorbă, invitându-l pe Sfântul Ioan la palat.

O mărturisire cu preţul vieţii

Venind înaintea hanului, Sfântului Ioan i-a spus acestuia că este un bun creştin şi că pentru nimic în lume nu ar renunţa la credinţa şi dragostea lui pentru Hristos.

- Cum îndrăzneşti, ghiaurule, să mă înfrunţi pe mine? Voi porunci de îndată să fii supus la cele mai cumplite chinuri dacă nu te vei lepăda de credinţa ta creştină!

Dar Sfântul rămânea neclintit în tot ce spusese.

Atunci hanul tătar s-a supărat foarte tare, poruncind să fie aruncat în temniţă şi chinuit crunt. În felul acesta credea el că îl va speria pe Sfântul Ioan şi că acesta va face orice doar pentru a scăpa cu viaţă. După multe chinuri pe care Sfântul le-a îndurat cu tărie în suflet şi cu rugăciunea pe buze, tătarii i-au tăiat capul şi i-au aruncat trupul în uliţă, interzicându-i-se oricui să se atingă de trupul său.

Îngerii vin lângă trupul Sfântului Ioan

Dar noaptea au apărut îngerii îmbrăcaţi în lumină, ce au săvârşit slujbe întreaga noapte. Locul se umpluse de parfumul tămâii şi de cântări îngereşti.

Aflând a doua zi de minunile acestea, hanul tătar le-a dat voie creştinilor să ridice trupul martirului din stradă şi să îl îngroape creştineşte.

După mai bine de 70 de ani, Mitropolitul Moldovei şi Voievodul Alexandru cel Bun, aflând de minunile ce se săvârşeau necontenit la mormântul Sfântului Ioan, au luat racla cu moaştele acestuia şi au adus-o la Suceava unde se găseşte şi astăzi. Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou poartă chiar numele marelui sfânt, care este ocrotitorul Moldovei, prăznuit de toţi românii pe data de 2 şi 24 iunie (de Sânziene).

Voroneț

Moldovița

Sucevița

Arbore

Humor

Trepte spre cer

« Fericiți cei ce s-au născut în acest paradis românesc; cei ce l-au privit cu ochi veseli și înlăcrimați; fericiți cei ce-l poartă în suflet, deși se află departe; cei ce nu și-l smulg din lăuntrul lor, unde paradisul acesta pământesc și-a pus inegalabila pecete ».

Pr. Nicolae Delarohia (Steinhardt)

- Mănăstirile cu frescă din Bucovina sunt dintre puținele din lume păstrate.
- În 1973 cele cinci mănăstiri cu frescă (Voroneț, Humor, Sucevița, Moldovița, Arbore) au fost declarate monumente protejate UNESCO.
- Doi ani mai târziu Asociația Internațională a Jurnaliștilor din Turism le-a acordat distincția "Mărul de Aur", ce este păstrat acum în muzeul din Mănăstirea Moldovița.

Să mergem așadar, împreună, prin raiul pământesc al mănăstirilor bucovinene...

Mănăstirea VORONEȚ

Inceputurile sfintei așezări se pierd în timp, existând dovezi că încă de la începuturile secolului XIV, pe valea pârâului Voroneț se nevoiau sihaștri, dar abia după retragerea aici a Sfântului Daniil Sihastru, viața duhovnicească a locului cunoaște o mare înflorire.

Mănăstirea este ctitorită de Ștefan cel Mare în 1488, an din care datează altarul, naosul și pronaosul; ulterior, în 1547, Mitropolitul Grigorie Roșca adaugă tinda și se îngrijește de pictura exterioară. Arhitectura bisericii, armonioasă îmbinare a stilurilor bizantin și gotic face din Voroneț o reprezentantă de frunte a stilului moldovenesc.

Dar ceea ce face cu adevărat unic acest sfânt lăcaș, ducându-i faima peste mări și țări și atrăgând vizitatori din toată lumea, este pictura exterioară, cu nemaiîntâlnitele sale fresce.

Fondul întregii picturi exterioare, legendarul ei albastru al cărui secret pare a fi pierit odată cu necunoscuții săi creatori, este unic în lume.

În naos și în sfântul altar o parte din pictură se păstrează din secolul al XV-lea; tabloul votiv din naos îl înfățișează pe Sfântul Voievod Ștefan cel Mare.

Scena "Judecății de Apoi", pictată în 1547 pe fațada vestică i-a adus mănăstirii denumirea de "Capelă Sixtină a Orientului". Foarte sugestive sunt scenele ce reprezintă viața Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava, ca și Sfântul Gheorghe. In biserică se află și mormintele Sfântului Daniil Sihastru și a Mitropolitului Grigorie Roșca.

Înalta măiestrie a exprimării iconografice face din Mănăstirea Voroneț unul dintre cele mai importante monumente de artă românească, capodoperă a credinței, și imn de slavă închinat în veac lui Dumnezeu.

PORTUL POPULAR DIN BUCOVINA

Frumusețea portului popular a izvorât din mii de gânduri, a curs printr-o pulbere de mâini, au fericit şiruri de vieţi, dar a rămas acelaşi din adâncuri de vremuri tracice.

Mărturii ale vechimii costumului popular sunt elementele de pe Columna lui Traian, de pe monumentul lui Adamclisi, frescele mănăstirilor.

Județul Suceava se remarcă printr-o unitate deosebită a costumului popular, prin linia croiului, ornamentele şi cromatica specifică. Între piesele de port se disting categorii de bază, strict necesare, neschimbate de-a lungul timpurilor şi piese complementare şi accesorii determinate de anotimpuri şi evenimente ocazionale. Orice costum popular este unic şi are specificul său.

Costumul femeiesc din Bucovina, prezintă însuşiri artistice deosebite, fiind alcătuit din cămaşă (*ie*), catrinţă, maramă, la care se adaugă bundiţa, cojocelul, sumanul, mantaua. Sensibilitatea sufletului românesc se răsfrînge în frumusețea liniştită a râurilor de pe ii, în rafinamentul maramelor, în sobrietatea sumanelor.

Costumul popular bărbătesc se remarcă prin simplitate: cămaşă albă, cu croi simplu, iţarii din pânză ţesută, brâu lat sau chimir din piele (brodat cu mărgele pentru zilele de sărbătoare).

În structura costumului popular bucovinean se disting piesele de port comune: bundiţa, sumanele, cojoacele. Se remarcă bundiţa cu prim de dihor sau jder cu decor brodat cu mătase şi mărgele din zona Câmpulung Moldovenesc, pieptarele cu poale din zona Rădăuţi sau cele cu prim negru de miel cu broderie din zona Fălticeni.

Dacă şi haina îl face pe om, haina tradiţională îl face pe omul bucovinean, gospodar.

În duminici şi sărbători, îi vedem pe creştini îmbrăcaţi în aceste straie, îndreptându-şi paşii spre biserică, iar la momentul potrivit al Sfintei Liturghii, se apropie ca îngerii de Sfântul Potir pentru Împărtăşire.

Mamele şi bunicele noastre de la sate mai păstrează tradiţia de a semăna in şi cânepă şi a ţese pânză pentru aceste straie tradiţionale.

Dumnezeu să le dea sănătate şi ani mulţi pentru a putea deprinde şi noi acest meşteşug. Noi, cei de astăzi, ne clădim viitorul, reînnoind tradiţia strămoşească.

Mirela Cazac

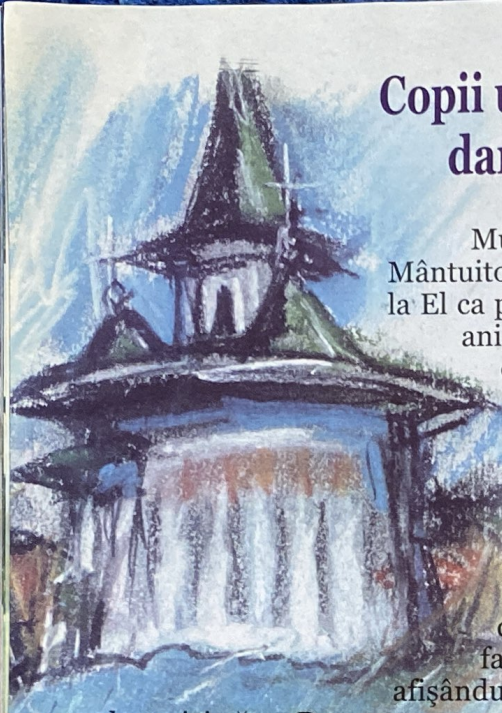

Copii uitați de părinți, dar îndrăgiți de Dumnezeu

Mulți sunt cei care privesc îndemnul Mântuitorului Hristos de a lăsa pe copii să vină la El ca pe ceva învechit. Experiența ultimilor ani, ca preot şi profesor într-o instituție de învățământ special, mi-a dovedit că acest mesaj este foarte actual.

Nu se poate să nu vezi, intrând cu inima deschisă în Centrul Şcolar Suceava, că aceşti copii uitați de mulți dintre ai lor, nu L-au uitat şi nu au fost uitați de Dumnezeu. Am descoperit la ei atâta credință câtă n-am reuşit să descopăr în sufletele multora care, fariseic, se bat cu pumnul în piept, afişându-şi public „credința". Deschiderea celor mici către Dumnezeu nu este doar o chemare, ci şi o căutare a Acestuia. "Setea" de cuvântul lui Hristos este mai puternică la copiii cu suferințe mai mari, dovedind încă o dată că Dumnezeu întru cele slabe se arată.

Întrucât de câțiva ani ținem Sfintele Slujbe într-un paraclis improvizat într-o cameră de cămin, ne-am apucat, cu ajutorul lui Dumnezeu şi cu binecuvântare arhierească, să construim o bisericuță în curtea şcolii. Văzând dificultățile şi indiferența unora, mulți copii au insistat să ajute la construcția bisericii lor: cei micuți au curățat locul şi au sortat pietrele, cei mari au încărcat camioane cu piatră, au turnat beton şi au zidit temelia bisericii.Copiii s-au dovedit a fi mai harnici şi mai inimoşi decît noi, cei mari. Astăzi, când din motive financiare şi birocratice s-au oprit temporar lucrările, ei insistă nerăbdători, întrebând mereu „Când facem biserica?" De aceea nădăjduim, că Bunul Dumnezeu, nu pentru strădania noastră, ci pentru dragostea acestor copii le va dărui bucuria de a vedea finalizată construcția acestei biserici, cu hramul „Schimbării la Față a Mântuitorului" şi „Sfinții Doctori fără de arginți Cosma şi Damian".

Preot Cosmin Cârlioru (Părintele duhovnicesc al acestor copii)

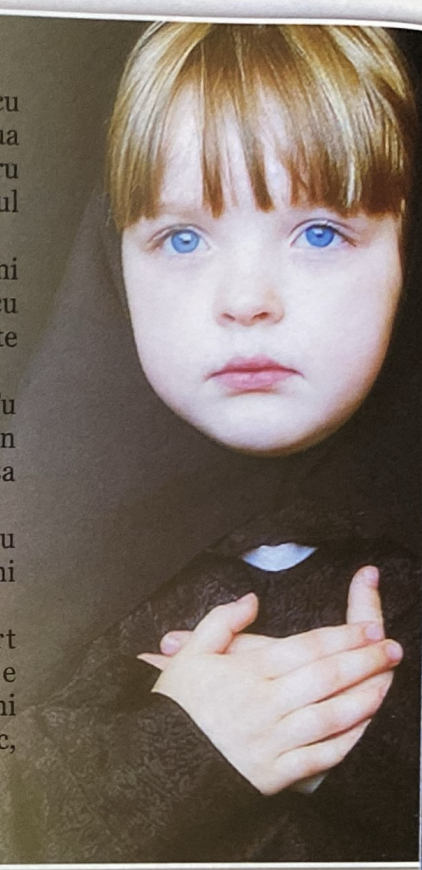

Doamne, dăruieşte-mi să primesc cu linişte sufletească tot ce îmi va aduce ziua de azi. Învredniceşte-mă să mă dau întru totul Sfintei Voii Tale. În tot ceasul povățuieşte-mă şi în toate mă sprijineşte.

Oricare vor fi veştile pe care le voi primi în timpul zilei, învață-mă să le primesc cu sufletul liniştit şi întărit în credința că peste toate este Sfântă Voia Ta.

În toate faptele şi cuvintele mele, Tu călăuzeşte-mi gândurile şi simțirile. În toate întâmplările neaşteptate, nu mă lăsa să uit că totul vine de la Tine.

Învață-mă să fiu deschis şi înțelept cu fiecare, pe nimeni amărând, pe nimeni întristând.

Doamne, dă-mi putere să port osteneala zilei de astăzi şi toate întâmplările din vremea ei. Călăuzeşte-mi voia şi învață-mă să mă rog, să nădăjduiesc, să cred, să iubesc, să rabd şi să iert.

Sinaxarul lunii iunie

- **1** iunie - Înălțarea Domnului
- **2** iunie - Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava
- **4** iunie - Sf. M. Zotic, Atal, Camasis şi Filip de la Niculițel
- **11** iunie - Pogorârea Sfântului Duh
- **18** iunie - Duminica Tuturor Sfinților
- **24** iunie - Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul
- **25** iunie - Duminica Sfinților Români
- **29** iunie - Sf. Apostoli Petru şi Pavel

PRESCURI

Ţi-am scris câteva poezii
Prescuri îndelung
frământate:
Făină de gânduri,
Apă de lacrimi,
Cuptorul inimii,
Jarul de dor,
Pecetea iubirii curate.

Dar au ieşit uscate şi tari,
Pecetea strâmbă şi
ştearsă...
Făina murdară,
Apa uscată,
Jarul tăciune,
Inima arsă!

Cum facem semnul Sfintei Cruci

Cruce, Cruce, semn preasfânt,
Noi cu tine ne-nchinăm
Ca de relele ce sunt
Noi prin tine să scăpăm!

Ne-nchinăm cu mâna dreaptă,
Căci cu mâna dreaptă scrim:
Este mâna care-o-ntindem
Când cu-amicii ne-ntâlnim.

Iar pe degete le ţinem
Cum în mână-ai ţine-un toc:
Trei unite într-un punct,
Două-n palmă la un loc.

Căci sunt trei Persoane Sfinte,
Care-S Dumnezeu de sus
Şi sunt două firi unite
În persoana lui Iisus.

Şi aşa ne-atingem fruntea,
Apoi inima la piept,
Cei doi umeri în cruciş,
Începând cu cela drept.

Şi rostim cu-ntreaga minte,
Când cu crucea ne-nsemnăm,
Numele Treimii Sfinte,
Domnul care-L adorăm.

Cruce, cruce semn Preasfânt,
Noi cu tine ne-nchinăm,
Ca de relele ce sunt,
Noi cu Crucea să scăpăm!

Constantin C. Popescu

SĂRBĂTORI

Orizontal

1. Sfânt Apostol, fratele Sfântului Apostol Andrei • Jertfă adusă Domnului; 2. Unitate de măsură agrară • Uniunea Generală a Industriaşilor Români (abr.) • Jumătate de armă; 3. Rând de poezie • Vestesc sfârşitul veacului; 4. Est • Holdă • Cereală; 5. Litiu • Lungime • Botoşani • Noroi; 6. Sculptură cu chipul Mântuitorului • Li se închină păgânii; 7. Cămăşi populare • Pană • Este • Nominativ; 8. Oxigen • Regentă • Ionel Brătianu • Haină; 9. Ucenicii lui Iisus • Sulf; 10. Prefix negativ • Prima, la alfabet • S-a terminat.

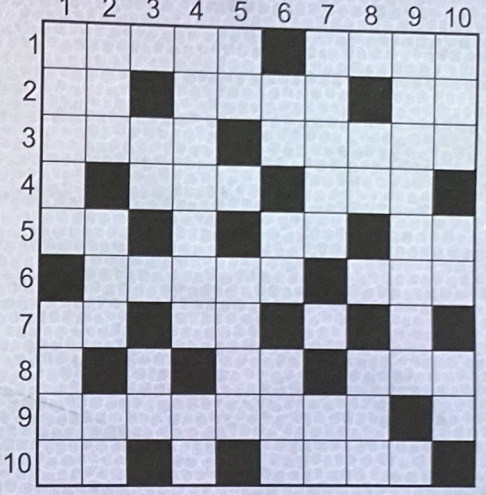

prof. Cristian Gheorghe

Vertical

1. Sfânt Apostol, autorul epistolelor către Corinteni • Sfânt Mare Mucenic de la Suceava, supranumit „cel Nou”; 2. Perioade • Aici popular • Deasupra; 3. Tonă • Rele! • Consoană vibrantă • România; 4. Sărbătoarea Pogorârii Sfântului Duh • Între cal şi călăreţ; 5. În rugă! • Nicolae • Popor migrator; 6. Iaşi • Bete! • Dumnezeul Slavilor; 7. Sacerdot • Vocală mijlocie • Notă muzicală; 8. Articol nehotărât • Mere! • Ultima, la alfabet • Ritual; 9. Sărbătoarea naşterii Sfântului Ioan Botezătorul - Hramul Sucevei • Vocală deschisă; 10. Începutul Treimii! • Notă după RE • Campion.

GHICITORI

Cine-i cel ce-a fost silit,
Din Trapezund a venit,
Prin chinuri şi suferinţă
Să lepede-a lui credinţă,
Al Sucevei-ocrotitor
Primeşte rugăciunea tuturor.

(Sf. Ioan cel Nou de la Suceava)

Sentimentul cel mai sfânt
din cer şi de pe pământ.

(Dragostea)

Ia să-mi spuneţi voi acum
ce-i la margine de drum,
Le vezi oriunde te duci
aşezate la răscruci.

(Troiţa)

Când pe oameni i-a-nvăţat
S-aibă sufletul curat,
Şi Împărăţia Cerească
Bucuroşi să o primească,
Domnul bun le oferi
Drept exemplu pe...

(Copii)

Din nimic au fost create
Ceru-ntreg şi-ntreg pământul,
Pentru toţi şi pentru toate
Domnul folosind...

(Cuvântul)

Despre noi

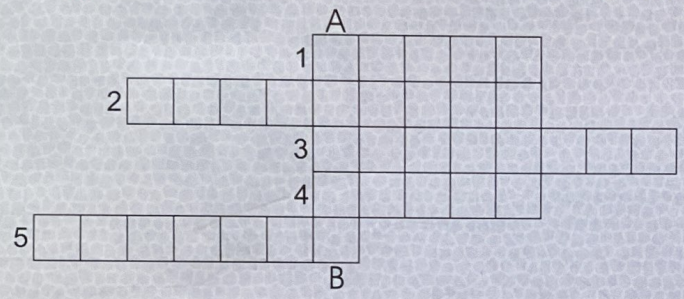

A - B. Opusul adultului

1. Obiect sfânt pe care S-a răstignit Domnul nostru Iisus Hristos.
2. Cea mai importantă virtute teologică.
3. Ne-au învăţat de mici calea cea dreaptă.
4. Centru afectiv din care pornesc gândurile cele bune.
5. Trebuie eliminat din viaţa noastră.

Unde ajunge copilul ?

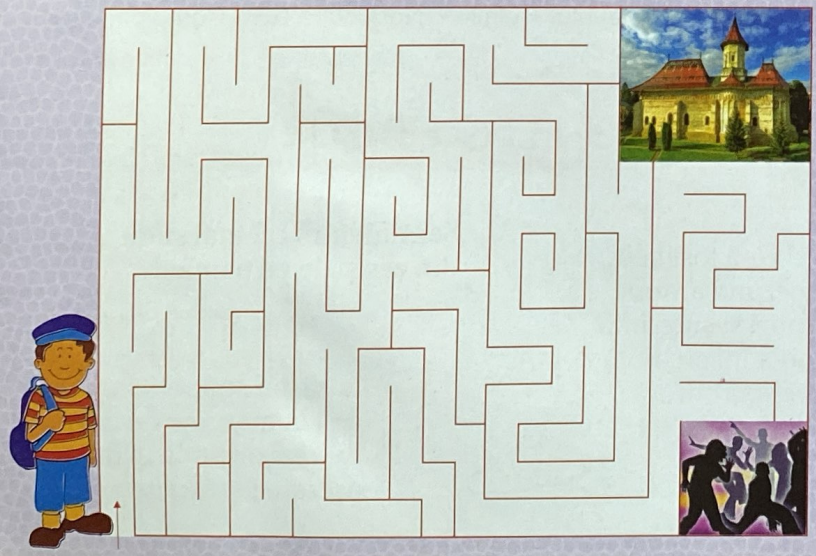

CONCURS DE ESEURI

Tema concursului:

„În căutarea aproapelui pierdut”

Dintre faptele creştine pe care le-aţi făcut povestiţi-ne-o pe cea mai deosebită. Creaţi un eseu şi ilustraţi-l cu desene sau fotografii.

Cele mai frumoase eseuri
vor fi premiate cu cărţi oferite de
Librăria „Sfântul Voievod Ştefan cel Mare”.

CONCURS DE DESENE

Tema concursului:

„Icoana din sufletul copilului”

Aţi încercat cu siguranţă oricare dintre voi să deseneze o icoană. Poate unii consideră că nu se cade să încerce oricine acest lucru. Noi vă spunem că aveţi voie. Ne-am bucura, de aceea, ca împreună să aducem o ofrandă de suflet lui Dumnezeu, materializată în icoane desenate de voi înşivă.

Cele mai frumoase desene
vor fi premiate cu icoane oferite de
Mănăstirea “Sf. Ioan cel Nou” Suceava.

Materialele pentru concurs vor fi trimise până la **1 Septembrie 2006** prin poştă sau e-mail la adresa de mai jos.

Aşteptăm impresiile voastre despre această revistă, propuneri, articole şi desene create de voi ce consideraţi că merită a fi publicate în numărul viitor al revistei.

Mănăstirea “Sfântul Ioan cel Nou” Suceava
str. I. V. Viteazu, nr. 2, 720034 Suceava
candelasuceava@yahoo.com

Revista este publicată on-line la: www.arhiepiscopiasucevei.ro/revistacandela.html

SFÂNTUL VOIEVOD
LIBRĂRIA
ŞTEFAN CEL MARE

O carte pentru tine, pentru urmaşii tăi
şi pentru urmaşii urmaşilor tăi !

- literatură creştină
- cărţi pentru copii
- manuale de religie
- manuale pentru institutele teologice
- tratate de iconografie
- filosofie şi istorie universală sau bisericească
- albume • CD-uri
- casete • reviste
- felicitări • icoane

Suceava, Str. Mărăşeşti nr. 4
(zona Areni)